

Oorlog en vrede

Fabio Jakobsen (links) gooit zijn wiel als eerste over de streep in Kuurne, voor Caleb Ewan en de andere sprinters. Na de aankomst gaan zijn gedachten vooral uit naar de oorlog. © PHOTO NEWS

Laterdagochtend, koers, en met toeschouwers. In het Kuipke in Gent is nog maar eens een VRT-journalist opzettelijk zijn perskaart thuis vergeten en presenteert met kennelijk genoeg de opening van het koersseizoen in opdracht van de commerciële entiteit Flanders Classics. Iedereen mee in de polonaise, maar dat wisten we al dat de sportjournalistiek naar de kloten gaat.

Ergers en nieuw: nu is ook de wereld aan de beurt. Wat kan die koers ons schelen? Zopas is bekend geraakt dat de Belgische ambassade in Kiev bij de Fransen gaat schuilen. Polen heeft beslist dat het onder geen beding - waar dan ook ter wereld - tegen Rusland zal voetballen voor die openstaande plek in de World Cup. In Oekraïne vechten mensen voor hun land. De koers is al vertrokken als Oekraïens president Volodymyr Zelensky denkt dat de situatie onder controle is. Voorlopig toch.

Als Wout van Aert in de aanloop naar de Bosberg de rest met zijn surplus aan vermogen kennis laat maken, probeert Vladimir Poetin hetzelfde tweeduizend kilometer naar het oosten. Het schiet niet op zoals verwacht. Inmiddels is hele wereld tegen Rusland en tegen Poetin.

Van Aert ook, althans dat vermoeden bestaat. Hij heeft overtuigend gewonnen en aan het eind van het interview, waarin hij uitlegt dat hij eigenlijk nog beter zou moeten kunnen als het echte werk er straks aankomt, verwijst hij naar de oorlog in Oekraïne. Een oprecht en mooi gebaar.

Overall in de wereld vragen sporters - zelfs Russen - dat de waanzin ophoudt. De gek in het Kremlin geeft geen krimp.

Zondagochtend. Weer is het koers. Nu rijden ze van Kuurne richting Brussel en dan terug naar Kuurne, of toch ongeveer. Dit is het openingsweekend van het wegseizoen in België en dan weten we van geen ophouden en rijden we twee dagen na elkaar. Er valt niet aan te ontkomen: België is nu eenmaal het epicentrum van de wereldsport die wegwielrennen niet is en nooit zal zijn.

Een sport waarin België voor de bulk aan werkgelegenheid zorgt heeft een probleem en dus heeft wielrennen een probleem. Honderdvierentwintig Belgen denken dat ze hun boterham gaan verdienen met koersen. In Nederland zijn er dat bijvoorbeeld 57, maar ook Spanje en Italië hebben met respectievelijk ruim vier en vijf keer meer inwoners minder profrenners (114) dan wij.

Ergens in het oosten is Kiev nog niet in handen gevallen van het Russische leger. Er is spectaculair nieuws van het sanctiefront: de Russen worden uit het internationale betalingssysteem Swift gegoooid. Elon Musk zal voor internet zorgen. De man heeft satellieten hangen boven Oekraïne. Kunnen die niet een beetje naar het noorden opschuiven en wat substantieels dropen op dat fort naast het Rode Plein...

Wie zal straks winnen in Kuurne? Een baroudeur? Of toch een sprinter? Voor de lieve vrede en rust in België-koersland hopelijk eentje van QuickStep-Alpha Vinyl, de ploeg die een dag eerder is weggereden door Jumbo-Visma.

Als met nog vijftig kilometer te rijden duidelijk wordt dat er een hergroepering zit aan te komen en een peloton met sprinters naar de aankomst rijdt, laat Poetin weten dat hij de eenheden met nucleaire wapens in de hoogste staat van paraatheid heeft laten brengen. Karl Vannieuwerkerke en zijn sidekick José De Cauwer hebben alle smalltalk gehad en dus begint KVN maar in het West-Vlaams te zingen, een lied van Johny Turbo. Nog liever Poetin? Neen, dat nu

ook weer niet, maar dat heeft Michel Wuyts ons nooit aangedaan.

Ondertussen worden steeds meer betogers in Rusland opgepakt. Vierhonderdduizend Oekraïners zijn gevlucht, melden de agentschappen als Fabio Jakobsen zich onweerstaanbaar losrukt uit een chaotische laatste rechte lijn. Hij houdt Caleb Ewan nog net af. Patrick Lefeve zal tevreden zijn en de Angelsaksische pers kan nu even ophouden met hun gestook om

Mark Cavendish in plaats van Jakobsen naar de Tour te sturen. Een snelle switch naar BBC World News leert dat er vredesgesprekken zijn opgestart tussen Rusland en Oekraïne. Ergens in de buurt van Tsjernobyl.

Fabio Jakobsen is als Oekraïne: je gunt hem al de voorspoed van de wereld. Genoemd naar Fabio Casartelli, die in 1995 in de Tour ten val kwam en overleed, crashte hij zelf anderhalf jaar geleden in de laatste rechte lijn van een etappe in de Ronde van Polen. De verwondingen waren vreselijk en zijn leven hing aan een zijden draad. De Poolse urgentiearts die per helikopter arriveerde heeft volgens insiders zijn leven gered.

Jakobsen wint Kuurne-Brussel-Kuurne. Hij is blij en geeft een heldere uitleg over wie hij is, wat hij deed, hoe hij heeft gewonnen en eindigt met wat hem en een heel deel van de wereld bezwaart: de oorlog. Van alle sporters zijn wielrenners het meest van de wereld.

Fabio Jakobsen is als Oekraïne: je gunt hem al de voorspoed van de wereld